

บทที่ 6

การคุ้มกันกับการผูกขาด โครงสร้างตลาดและการประยัด

วัตถุประสงค์

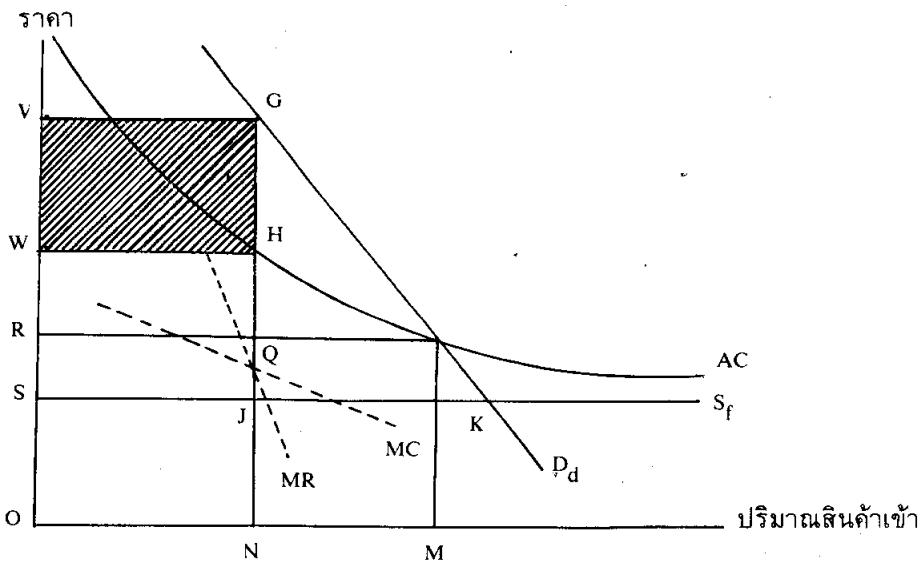
1. ให้ทราบผลของการคุ้มกันที่มีต่อกำไรของการผูกขาด
2. ให้ทราบผลของการคุ้มกันทำให้เกิดผู้ผลิตรายในประเทศ
3. ให้ทราบการคุ้มกันของโครงสร้างตลาดต่าง ๆ กัน
4. ให้ทราบแนวความคิดของการเก็บภาษีคุลากิจเท่าที่จำเป็น (made-to-measure tariff)
5. ให้ทราบว่าการคุ้มกันไม่ทำให้เกิดกำไรที่เป็นตัวเงิน
6. ให้ทราบการคุ้มกันของระบบเศรษฐกิจที่มีการทุ่มตลาด

1. ผลของการคุ้มกันที่มีต่อกำไรของการผูกขาด

ถ้าอุตสาหกรรมทดแทนสินค้าเข้ามีการผูกขาด ผู้ผูกขาดจะกำหนดราคาสินค้าเพื่อให้ได้กำไรสูงสุด การผูกขาดนี้เกิดขึ้นเนื่องจากธุรกิจใช้วิธีเป็นเครื่องมือของการคุ้มกันอุตสาหกรรมทดแทนสินค้าเข้า หรือเกิดจากการประยัดดันทุนการผลิตในการวิเคราะห์หัวข้อนี้ใช้แบบดุลยภาพบางส่วน

1.1 การคุ้มกันการผูกขาด ข้อสมมติฐานที่ใช้ในการพิจารณาในที่นี้ คืออุตสาหกรรมภายในประเทศประกอบด้วยธุรกิจเพียงแห่งเดียว ซึ่งมีเส้นดันทุนเฉลี่ยทดสอบ และประเทศที่พิจารณาเป็นประเทศเล็ก¹

¹ถ้าประเทศพิจารณาเป็นประเทศใหญ่ การพิจารณาจะต่างจากรูปที่ 6.1 ซึ่งจะได้อธิบายไว้ในภาคผนวก

รูปที่ 6.1 : แสดงการเก็บภาษีศุลกากรกับการผูกขาด

จากูป

แกนนอน แสดง ปริมาณสินค้าเข้า (importable goods)

แกนตั้ง แสดง ราคасินค้า

เส้น D_d แสดง อุปสงค์สินค้าเข้าภายในประเทศ

เส้น S_f แสดง อุปทานของสินค้าเข้า

เส้น AC แสดง ต้นทุนเฉลี่ยที่มี slope ทอดลง ซึ่งเป็นต้นทุนของเอกสารและสังคม

เส้น MC และ MR แสดงต้นทุนเพิ่มและรายได้เพิ่มตามลำดับ

การวิเคราะห์ ภายใต้การค้าเสรี ราคากำไรการค้าเสรีคือ OS ดูยภาพการค้าจะอยู่ที่

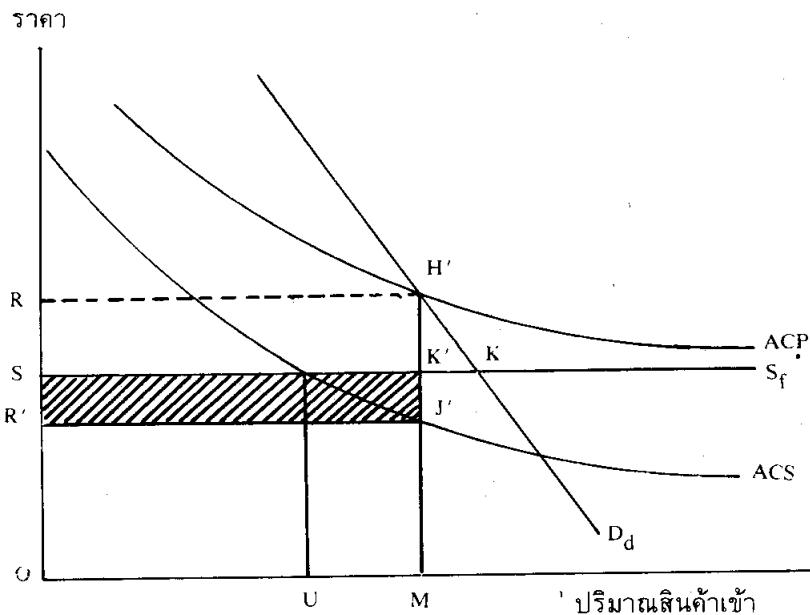
จุด K

ถ้ารัฐบาลเก็บภาษีศุลกากรในอัตรา SR ต่อหน่วย หรือสูงขึ้นเล็กน้อย จะทำให้มีการสั่งสินค้าเข้า ปริมาณสินค้าที่ผู้บริโภคต้องการจำนวน OM จะผลิตภายในประเทศหักห้ามด ต้นทุนเฉลี่ยของการผลิตเท่ากับ OR

ถ้าไม่มีการแข่งขัน กำไรของผู้ผูกขาดจะสูงสุดเมื่อกำหนดรากาเท่ากับ OV และปริมาณสินค้าเท่ากับ ON ซึ่งระดับผลผลิต ON นี้ เส้นต้นทุนเพิ่มติดกับเส้นรายได้เพิ่มที่จุด Q สิ่งที่จะช่วยให้ผู้ผูกขาดกำหนดราคาน้ำสูงสุดเท่ากับ OV ได้ก็คือการเพิ่มอัตราภาษีศุลกากรให้สูงกว่า อัตรา SR ต่อหน่วย จะทำให้ผลผลิตลดลง ผู้ผูกขาดจะได้กำไร กำไรของผู้ผูกขาดสูงสุดคือพื้นที่ $VWHG$ ถ้ารัฐบาลเก็บอัตราภาษีศุลกากรมากกว่า SV ต่อหน่วยจะไม่มีผล

ถ้าจุดประสงค์ของการคุ้มกันของรัฐบาลต้องการให้มีการผลิตสินค้าภายในประเทศ และต้องการลดต้นทุนการผลิตให้ต่ำที่สุด รวมทั้งหลีกเลี่ยงกำไรจากการผูกขาด รัฐบาลควรเก็บภาษีศุลกากรในอัตรา SR ต่อหน่วย หรือสูงกว่าเจ็กน้อย อัตราภาษีในระดับนี้เรียกว่าอัตราเท่าที่จำเป็น (made-to-measure) อัตราภาษีต่ำกว่า SR มีผลเฉพาะเป็นรายได้ของรัฐ และอัตราภาษีสูงกว่า SR จะทำให้ต้นทุนเฉลี่ยสูงขึ้น เพราะปริมาณผลผลิตน้อยเกินไป และทำให้ผู้บริโภคต้องจ่ายค่าสินค้าสูงขึ้นเนื่องจากผู้ผูกขาดรวมกำไรจากการผูกขาดเข้ากับต้นทุนเฉลี่ย

1.2 การคุ้มกันการประยัดภายนอก ข้อสมมติฐานที่ใช้เหมือนกับหัวข้อ 1.1 แต่เพิ่มข้อสมมติฐานอีกประการหนึ่งคือ การผลิตภัยในประเทศมีการประยัดภายนอก หรือต้นทุนทางสังคมของแรงงานอาจจะน้อยกว่าต้นทุนทางเอกชน (นั่นคือ เส้นต้นทุนเฉลี่ยทางสังคมต่ำกว่าทางเอกชน) และน้อยกว่าต้นทุนของสินค้าเข้า

รูปที่ 6.2 : แสดงการเก็บภาษีศุลกากรกับการประยัดภายนอก

จากญี่ปุ่น

แก่นอน แสดง ปริมาณสินค้าเข้า (importable goods)

แกนตั้ง แสดง ราคาสินค้า

เส้น D_d แสดง อุปสงค์สินค้าเข้าภายในประเทศ

เส้น S_f แสดง อุปทานสินค้าเข้า

เส้น ACP และ ACS แสดงต้นทุนเฉลี่ยทางเอกชนและทางสังคมตามลำดับ และเส้น ACS ต่ำกว่าเส้น S_f ตามข้อสมมติฐาน

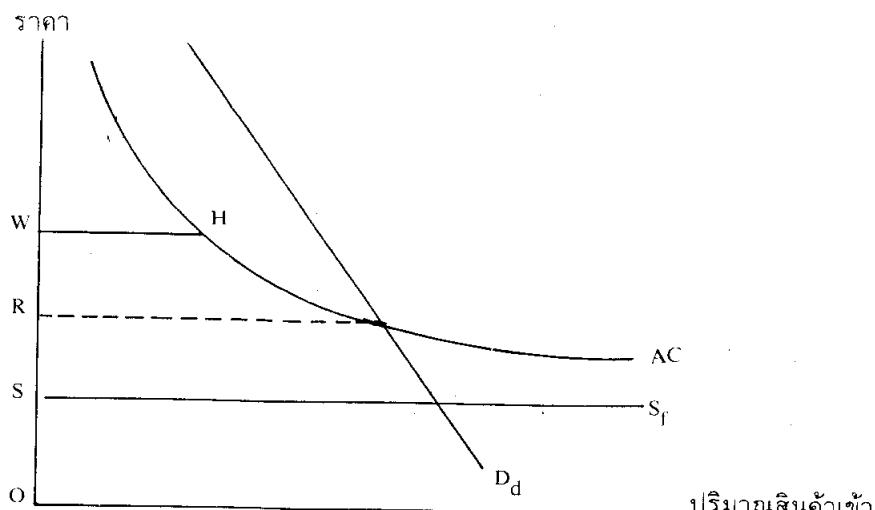
การวิเคราะห์ ภายใต้การค้าเสรี ราคาการค้าเสรีคือ OS

ถ้ารัฐบาลเก็บภาษีศุลกากรในอัตราเท่าที่จำเป็นคือ SR ต่อหน่วย จะทำให้มีการผลิตสินค้าภายในประเทศจำนวน OM' ไม่มีการนำเข้าเลย การเก็บภาษีศุลกากรนี้ทำให้เกิดต้นทุนของการบิดเบือนทางด้านการผลิตและการบริโภคเท่ากับ H'K'K และทำให้เกิดผลประโยชน์เท่ากับพื้นที่ R'SK'J' อย่างไรก็ตามอัตราภาษีศุลกากรไม่ควรสูงกว่า SR เพราะจะทำให้ผลประโยชน์ลดลงและต้นทุนของการบิดเบือนเพิ่มขึ้น แต่ถ้าต้องการให้มีกำไรมากจากการผูกขาดก็อาจต้องเก็บภาษีศุลกากรในอัตราสูงกว่า SR

ถ้าเส้นต้นทุนเฉลี่ยทางเอกสารต่ำกว่าราคามาตรฐานค้าเข้า อาจจะทำให้มีการส่งสินค้าออก ในการนี้ไม่ควรใช้ภาษีศุลกากรเป็นการเริ่มให้มีการผลิตภายในประเทศ นโยบายที่ดีที่สุดอันดับแรกควรเป็นเงินอุดหนุนการผลิต เพื่อช่วยให้ผู้ผลิตสามารถครอบครองตลาดภายในประเทศและสามารถส่งออกด้วย นโยบายที่ดีที่สุดอันดับสองคือ การใช้ภาษีศุลกากรร่วมกับเงินอุดหนุนสินค้าออก และนโยบายที่ดีที่สุดอันดับที่สามคือภาษีศุลกากร

2. การผลิตที่แยกเป็นส่วน ๆ (fragmentation of production)

การใช้การคุ้มกันของประเทศกำลังพัฒนาจำนวนมากรวมทั้งประเทศคานาดา ทำให้เกิดผู้ผลิตภายในประเทศมากขึ้น ธุรกิจจำนวนมากทุกธุรกิจผลิตสินค้าเหมือนกันด้วยขนาดของผลผลิตต่ำกว่าระดับของต้นทุนเฉลี่ยระยะยาวต่ำสุด ปรากฏการณ์ที่มีการผลิตสินค้าแยกเป็นส่วน ๆ ทำให้มีการวิเคราะห์เกิดขึ้น โดยเฉพาะอย่างยิ่งเกี่ยวกับการศึกษาอุตสาหกรรมรายนัดในประเทศกำลังพัฒนา

รูปที่ 6.3 : แสดงผลของการผลิตที่แยกเป็นส่วน ๆ

จากรูป

แกนนอน แสดง ปริมาณสินค้าเข้า (importable goods)

แกนตั้ง แสดง ราคาสินค้า

เส้น D_d แสดง อุปสงค์สินค้าเข้าภายในประเทศ

เส้น S_f แสดง อุปทานของสินค้าเข้า

เส้น AC แสดง ต้นทุนเฉลี่ยในระยะยาวของผู้ผลิตภายในประเทศที่เป็นตัวแทน

การวิเคราะห์ ถ้าไม่มีการคุ้มกันจะไม่มีการผลิตภายในประเทศเลย แต่ถ้าเก็บภาษีคุ้มกการในอัตรา SR ต่อหน่วย หรือสูงกว่านี้เล็กน้อย จะทำให้มีผู้ผลิตเกิดขึ้นหนึ่งคน

ถ้าเก็บภาษีคุ้มกการในอัตรา SW ต่อหน่วย จะทำให้เกิดกำไรจากการผูกขาด ทำให้มีผู้ผลิตเข้ามาในธุรกิจนี้มากขึ้น ผู้ผลิตใหม่นี้อาจจะเป็นสาขาของบริษัทใหญ่ที่ดำเนินกิจกรรมอื่นต้นทุนของแต่ละผู้ผลิตจะเท่ากับหรือใกล้เคียงกับ OW บางครั้ง ธุรกิจเพียงแห่งเดียวหรือสองแห่งจะได้กำไรจากการผูกขาด ถ้าอัตราภาษีคุ้มกการลดจาก SW เป็น SR ผู้ผลิตบางคนจะเข้าครอบครองกิจการ หรือถูกบังคับให้ออกจากธุรกิจ หรือผู้ผลิตที่มีอยู่ควรรวมตัวกันจนเหลือเพียงผู้ผลิตคนเดียว ฉะนั้น เราอาจล่าวได้ว่าการรักษาภาระดับภาษีคุ้มกการให้คงที่เมื่อมีอุปสงค์เพิ่มขึ้นหรือต้นทุนลดลง เป็นกรณีของการผลิตแยกเป็นส่วน ๆ

การผลิตแยกเป็นส่วน ๆ จะนำไปสู่การสูญเสียทรัพยากรที่แท้จริง (real resource loss) ซึ่งเป็นการสูญเสียสุทธิในรายได้ประชาชาติที่เกิดจากผู้ผลิต ถ้าธุรกิจนั้นเป็นของต่างชาติ การสูญเสียส่วนมากจะตกแก่ชาวต่างประเทศและไม่ใช่การสูญเสียของประเทศ แต่อาจจะเป็นการสูญเสียของประเทศบ้าง เพราะการที่กำไรของชาวต่างประเทศลดลง ก็หมายถึงการจ่ายภาษีน้อยลง นอกจากนั้นบางส่วนของกำไรจากการผูกขาดอาจจะแบ่งปันให้กับลูกจ้างโดยชาวต่างประเทศจ่ายอัตราค่าจ้างสูงกว่า

การสูญเสียทรัพยากรที่แท้จริงที่เกิดจากการผลิตแยกเป็นส่วน ๆ นี้มีสาเหตุมาจากการไม่มีประสิทธิภาพในการจัดการ (organization) ของอุตสาหกรรมนั้น จำนวนธุรกิจไม่มี Pareto-efficiency เพราะมีผลประโยชน์ร่วมกันจากการลดจำนวนธุรกิจ

3. การคุ้มกันและโครงสร้างตลาด

สมมติว่าตลาดสินค้าที่พิจารณาประกอบด้วยธุรกิจจำนวนหนึ่ง ธุรกิจบางแห่งผลิตภายในประเทศและธุรกิจบางแห่งผลิตที่ต่างประเทศ และขายสินค้าในตลาดภายในประเทศเช่นเดียว กับเป็นตลาดของตน สินค้านั้นอาจมีลักษณะแตกต่างกัน (differentiated) ฉะนั้นจึงไม่จำเป็นต้องมีราคาสินค้าราคาเดียว การเข้าออกของธุรกิจมีผลผลกระทบต่อจำนวนธุรกิจและพฤติกรรมของ

ธุรกิจ เช่น การประheyดจากขนาด แรงงานที่มีฝีมือ การเป็นเจ้าของวิทยาการต่าง ๆ สิทธิบัตร หรือทรัพยากรขั้นพื้นฐาน ค่านิยมที่เกิดจากการโฆษณา ความชอบของผู้บริโภคในสินค้าต่าง ประเทศหรือสินค้าภายในประเทศ และอื่น ๆ ธุรกิจเหล่านี้อาจจะทำนราภัยกับว่าเป็นผูู้กขาดคนเดียวหรือเป็นธุรกิจหนึ่งของการผูกขาดหลายคน (oligopoly)

ปัญหาที่เกิดขึ้นกับการคุ้มกันต่อโครงสร้างตลาดดังกล่าวจะนัยลง ถ้ารัฐจัดตั้งสินค้าที่จะพิจารณา ก่อนเก็บภาษีคุ้ลากากร ในกรณีเคราะห์เราต้องการทราบผลของการภาษีคุ้ลากากรที่ มีต่อจำนวนผู้ขาย ความมากน้อยของการแข่งขันระหว่างธุรกิจซึ่งจะกำหนดว่าธุรกิจกลุ่มนี้จะได้รับผลประโยชน์ร่วมกันจากจำนวนผูกขาด ภาษีคุ้ลากากรเป็นภาษีที่เก็บจากผู้ผลิตต่างกัน ซึ่งเรียกว่า discriminatory tax เพราะเป็นภาษีที่เก็บเฉพาะกับสินค้าของผู้ผลิตต่างประเทศ และไม่ได้เก็บจากผู้ผลิตภายในประเทศ ภาษีคุ้ลาการณจะใช้กับผู้ผลิตต่างประเทศทุกคนซึ่งจะต่างจากภาษีคุ้ลากากรที่เป็นอุปสรรคในการเข้าออกในอุตสาหกรรมของธุรกิจใหม่ จะนั้น discriminatory tax นี้มีผลต่อโครงสร้างตลาดอย่างไร ซึ่งเราจะพิจารณาผลของการภาษีคุ้ลากากรต่อโครงสร้างตลาดตามเงื่อนไขดังนี้

3.1 ผลของธุรกิจที่มีอิทธิพล (dominant firm effect) ถ้าความมีอิทธิพลของธุรกิจหนึ่ง หรือธุรกิจจำนวนหนึ่งขึ้นอยู่กับการเข้าในตลาดก่อน การได้ปรับยอดและรัฐทางด้านต้นทุน ประสิทธิภาพดีกว่า หรือข้อดีของการเข้าตลาดลักษณะอื่น ๆ และถ้ามีธุรกิจอื่น ๆ ที่เล็กกว่าพยายามจะขยายตลาด หรือพยายามจะเข้าในตลาดครั้งแรก สิ่งใดก็ตามที่ทำให้ธุรกิจ มีอิทธิพลน้อยลง เมื่อเทียบกับธุรกิจเล็กหรือธุรกิจใหม่ ก็จะทำให้การกระจายตัวลดลง และลดการแสวงหาผลประโยชน์จากการผูกขาดโดยผ่านผู้นำพาหรือวิธีอื่น ๆ ในทางตรงข้ามถ้า ธุรกิจมีอิทธิพลมากขึ้น การกระจายตัวและจำนวนการผูกขาดก็จะมากขึ้นตัวอย่าง

ถ้าธุรกิจที่มีอิทธิพลเป็นธุรกิจภายในประเทศ ขณะที่ธุรกิจขนาดเล็กกว่าหรือธุรกิจใหม่ที่มีศักยภาพในการเข้าตลาดเป็นธุรกิจต่างประเทศ ภาษีคุ้ลากากรจะทำให้การกระจายตัวและ จำนวนการผูกขาดเพิ่มขึ้น ในขณะเดียวกันถ้าธุรกิจที่มีอิทธิพลและธุรกิจใหม่ที่มีศักยภาพในการเข้าตลาดเป็นธุรกิจต่างประเทศ ในกรณีเช่นนี้ ภาษีคุ้ลากากรจะไม่มีผลดีหรือผลเสียต่อธุรกิจที่ มีอิทธิพล แต่จะมีผลทำให้ตลาดแคบลง การที่ตลาดแคบลงจะทำให้จำนวนผู้ขายลดลง และธุรกิจ มีอิทธิพลมากขึ้น ในที่สุดถ้าธุรกิจที่มีอิทธิพล ธุรกิจขนาดเล็ก และธุรกิจใหม่ที่มีศักยภาพเป็น ธุรกิจภายในประเทศ ภาษีคุ้ลากากรจะไม่มีผลเลย เพราะผลผลิตจะเป็นสินค้าที่ไม่ได้ซื้อขายแลกเปลี่ยนกับต่างประเทศ (non-traded goods)

พุติกรรมของตลาดขึ้นอยู่กับผู้ขายที่แท้จริงในตลาดและผู้ขายที่มีศักยภาพ ในทำ นองเดียวกันโครงสร้างและพุติกรรมขึ้นอยู่กับภาษีที่แท้จริง (actual tariff) และภาษีที่มีศักย-

ภาพ (potential tariff) สถานการณ์ที่เกิดขึ้นคืออาจจะเป็นการค้าเสรี และถูกครอบครุ่นด้วยอิทธิพลของผู้ผลิตภายในประเทศคนเดียว ถ้าเป็นสภาพการค้าเสรี ผู้ผลิตต่างประเทศอาจเข้ามาในตลาดได้ ทำให้กิจการสูญเสียชั้วคราว และในที่สุดจะทำลายอิทธิพลให้หมดไป และลดการกระจายตัวรวมทั้งเพิ่มการแข่งขัน ถ้าคิดว่าสิ่งต่าง ๆ ดังกล่าวฯจะเกิดขึ้นก็ควรจะมีการเก็บภาษีศุลกากร โดยภาษีศุลกากรนั้นควรมีอัตราสูงเพียงพอที่จะรักษาสภาพการค้าได้

ในทางตรงข้าม ตลาดอาจจะประกอบด้วยธุรกิจจำนวนมาก ซึ่งเป็นธุรกิจภายใต้กฎหมายในประเทศ และอาจจะเป็นธุรกิจต่างประเทศด้วย ฉะนั้นการกระจายตัวจะน้อยและการแข่งขันจะมาก ถ้าต้องการรักษาสภาพการค้าเสรี ผู้ผลิตต่างประเทศอาจจะได้ตำแหน่งที่มีอิทธิพล โดยตัดราคาให้ต่ำชั้วคราว และใช้เครื่องมืออื่น ๆ ดึงเช่นการทุ่มตลาดระยะสั้นที่เรียกว่า predatory dumping แต่เป็นที่ทราบกันดีแล้วว่านโยบายของรัฐบาลต้องการรักษาตลาดบางส่วนหรือทั้งหมดสำหรับผู้ผลิตภายในประเทศ หรือต้องการรักษาการแข่งขันภายในประเทศ ฉะนั้นควรจะมีการเก็บภาษีศุลกากรถ้าผู้ผลิตต่างประเทศได้รับความมีอิทธิพล หรือชี้ว่าจะทำเช่นนั้น ภาษีศุลกากรจะเป็นสิ่งยับยั้งผู้ผลิตต่างประเทศในครั้งแรก และจะช่วยรักษาสภาพการแข่งขันไว้ได้

3.2 การลงทุนต่างประเทศและการระดมทุนกำแพงภาษี ธุรกิจที่กล่าวมาแล้วข้างไม่ได้พิจารณาถึงธุรกิจต่างประเทศที่ควบคุมการผลิตภายในประเทศ ธุรกิจที่เป็นของคนไทยซึ่งผลิตสินค้าภายในประเทศ และธุรกิจที่เป็นของคนต่างประเทศซึ่งผลิตสินค้าในต่างประเทศ รวมทั้งธุรกิจที่เป็นของคนต่างประเทศซึ่งผลิตสินค้าภายในประเทศ จะเป็นผู้ผลิตสินค้าป้อนตลาดภายในประเทศ จากการพิจารณาเรื่องการคุ้มกันโดยภาษีศุลกากรนั้น สิ่งที่สำคัญไม่ใช่ว่าธุรกิจนั้นเป็นของใคร แต่สิ่งที่สำคัญนั้นคือธุรกิจผลิตและขายสินค้าที่ไหน เพราะธุรกิจที่เป็นของต่างชาติสามารถเปลี่ยนสถานที่ทำการผลิต แทนที่จะผลิตในต่างประเทศและส่งเข้ามายังประเทศไทยของเรา ธุรกิจนั้นอาจจะเริ่มต้นผลิตภายในประเทศ วิธีการเช่นนี้เป็นการตอบโต้ภาษีศุลกากรอย่างธรรมชาติ เพราะภาษีศุลกากรจะทำให้ธุรกิจของต่างชาติหลบอยู่หลังกำแพงภาษีโดยผลิตภายในประเทศ ฉะนั้น ภาษีศุลกากรไม่ใช่อุปสรรคของธุรกิจต่างชาติ โดยเฉพาะถ้าธุรกิจของต่างชาติไม่มีถูกควบคุมโดยภาษีหรือการควบคุมโดยตรงต่อการลงทุนต่างประเทศ ธุรกิจของต่างชาติสามารถระดมทุนกำแพงภาษีได้

ถ้ามีธุรกิจของต่างชาติที่มีอิทธิพลธุรกิจเดียว และภาษีศุลกากรสูงมากจนทำให้ไม่มีการนำเข้าเลย ธุรกิจของต่างชาติอาจจะตอบโต้โดยตั้งโรงงานอยู่ห่างไกลกำแพงภาษีด้วยจุดนั่งหมายที่จะรักษาความมีอิทธิพลของตน ความสำคัญของธุรกิจต่างชาติขึ้นอยู่กับแหล่งของอำนาจของธุรกิจนั้น ถ้าธุรกิจของต่างชาติขึ้นอยู่กับต้นทุนการผลิตที่ต่ำในประเทศของเข้า และบางที่ขึ้นอยู่

กับแรงงานที่มีฝีมือซึ่งไม่ต้องการอพยพ ก็จะทำให้การลงทุนต่างประเทศลดแทนการผลิตในต่างประเทศและส่งออกมายังตลาดของเราไม่ได้อีกต่อไปสมบูรณ์ ในทางตรงข้าม ธุรกิจของต่างประเทศสามารถนำความมีชื่อเสียงในเครื่องหมายการค้า สิทธิบัตร และความรู้ติดตัวไปด้วย

ขณะที่มีการเคลื่อนย้ายทุนระหว่างประเทศ เทคโนโลยี และการจัดการ ทำให้ภาคศุลกากรเป็นอุปสรรคหนอย่าง แต่อย่างไรก็ตามการเก็บภาษีศุลกากรก็อาจมีอุปสรรคต่อการนำเข้าของธุรกิจต่างชาติ ถึงแม้ธุรกิจนั้นสามารถที่จะดำเนินธุรกิจในตลาดได้โดยการเคลื่อนย้ายธุรกิจไปตามภูมิศาสตร์ เพราะถ้าไม่มีภาษีศุลกากร ธุรกิจต่างชาติจะเลือกผลิตในประเทศของตนซึ่งเขาจะได้กำไรมากกว่าผลิตในตลาดของประเทศที่เขาส่งออกไป ภาษีศุลกากรบังคับให้เข้าต้องเลือกแหล่งเศรษฐกิจที่ด้อยกว่า และบังคับให้เข้าต้องขึ้นราคាសินค้าหรือลดกำไร ฉะนั้น ผลกระทบเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นมีดังนี้คือ ภาษีศุลกากรจะลดหรือเพิ่มการกระจายตัวของผู้ขาย และอำนาจการผูกขาดขึ้นอยู่กับว่าธุรกิจต่างชาติเหล่านั้นซึ่งเดิมผลิตในต่างประเทศเป็นธุรกิจที่มีอิทธิพลหรือไม่

4. แนวความคิดของการเก็บภาษีศุลกากรเท่าที่จำเป็น

ตามรูปที่ 6.1 อัตราภาษีศุลกากรเท่าที่จำเป็นคือ SR/OS ซึ่งเป็นอัตราภาษีศุลกากรที่มากเพียงพอที่จะคุ้มครองอุตสาหกรรมภายในประเทศ โดยไม่ทำให้อุตสาหกรรมนั้นได้กำไรจาก การผูกขาด แนวความคิดของการเก็บภาษีศุลกากร และการให้เงินอุดหนุนในระดับเท่าที่จำเป็น จะมีความสำคัญมากที่สุดในทางปฏิบัติ เพราะจะช่วยอธิบายว่าทำไม่โครงสร้างภาษีศุลกากร จึงสับซ้อนมาก เมื่อพิจารณาถึงวิธีการเก็บภาษีศุลกากรและบทบัญญัติของการให้เงินอุดหนุนของประเทศต่าง ๆ

4.1 แนวความคิดของการเก็บภาษีที่จำเป็น (made-to-measure concept) ถ้าใช้หลักเท่าที่จำเป็น โครงสร้างของภาษีศุลกากรควรจะมีการปรับปรุงอย่างระดับระดับ เพื่อไม่ให้อุตสาหกรรมได้อุตสาหกรรมหนึ่งได้รับการคุ้มกันมากกว่าเท่าที่จำเป็น และการคุ้มกันเท่าที่จำเป็นสำหรับผู้ผลิตภายในประเทศเป็นเท่าใด คำตอบของปัญหานี้ได้พิจารณามาแล้วในหัวข้อที่ 1 ของบทนี้ ถ้ากำหนดจะคุ้มครองอุตสาหกรรมหนึ่ง ก็จะต้องทำให้การที่มีต่อผู้บริโภคน้อยที่สุดและหลีกเลี่ยงกำไรจากการผูกขาด วิธีการเช่นนี้ไม่ได้ออกว่าทำไม่ควรมีการคุ้มกัน สิ่งที่สำคัญคือทำให้ผลของการกระจายรายได้ของภาษีศุลกากรน้อยที่สุด และหลีกเลี่ยง rent ที่ไม่จำเป็น สิ่งที่จะเกิดเป็นเช่นนี้เมื่อธุรกิจที่ได้รับการคุ้มกันเป็นธุรกิจของต่างชาติ การเก็บภาษีศุลกากรถูกใช้ในรูปของการคุ้มครองเพื่อป้องกันการผูกขาด ในกรณีของสินค้ากึ่งสำเร็จรูป แนวความคิดเท่าที่จำเป็นคือ หลีกเลี่ยงผลที่ไม่ดีอย่างมากต่อต้นทุน และกำไร และหลีกเลี่ยงความต้องการเพิ่มภาษีศุลกากรทางอ้อม

ถ้าการคุ้มกันคือการให้เงินอุดหนุนไม่ว่าทางตรงหรือทางอ้อม รวมทั้งภาษีเงินได้

แนวความคิดคือลดภาระทางการคลังน้อยที่สุดจากการใช้เป้าหมายการคุ้มกัน จุดประสงค์ของ การคุ้มกันเพื่อสร้างอุตสาหกรรม หรือเพื่อให้ได้สินค้าทดแทนสินค้าเข้าตามที่ต้องการ หรือเพื่อ ให้ผลิตสินค้าอุตสาหกรรมที่ต้องการ ด้วยปัจจัยของการใช้หลักแนวความคิดเท่าที่จำเป็นอธิบายนโยบาย การคุ้มกันอุตสาหกรรมคือ นโยบายการให้เงินอุดหนุนสินค้าอุตสาหกรรมในเดียว

ถ้ามีการผลิตแยกเป็นส่วน ๆ การอธิบายความหมายของการเก็บภาษีคุ้ลภากรเท่าที่จำเป็นนั้น ควรจะเป็นระดับภาษีคุ้ลภากรที่ป้องกันไม่ให้มีการแยกเป็นส่วน ๆ โดยปราศจากการ ทำลายอุตสาหกรรม ระดับภาษีคุ้ลภากรเท่าที่จำเป็นคือ SR แต่โดยทั่ว ๆ ไปการคุ้มกันอุตสาหกรรมที่ต้องการอาจนำไปสู่ผลของการยอมรับการผลิตเป็นส่วน ๆ ที่มีอยู่ โดยเก็บภาษีคุ้ลภากร ระดับหนึ่งซึ่งยอมให้กลุ่มของธุรกิจที่มีอยู่อยู่รอดได้โดยไม่มีกำไรจากการผูกขาด บางครั้งกลุ่มของ ธุรกิจนี้มีจำนวนไม่มากมาก อย่างไรก็ตามบางครั้งอาจเป็นไปไม่ได้ เพราะภาษีคุ้ลภากรที่เพียงพอ สำหรับธุรกิจที่เพิ่ม (marginal firm) อาจจะให้กำไรจากการผูกขาดสำหรับ intra-marginal firm ฉะนั้นในที่นี้ควรแยกความแตกต่างระหว่างภาษีคุ้ลภากรเท่าที่จำเป็นเพื่อความอยู่รอดของธุรกิจ แต่ละแห่ง และเพื่อความอยู่รอดของการผลิตภายในประเทศ โดยทั่วไปเรามักจะคำนึงการเก็บภาษีคุ้ลภากร เพื่อความอยู่รอดของการผลิตภายในประเทศ

สำหรับกรณีที่กล่าวมาแล้วทั้งหมดนั้นเกี่ยวข้องกับการประหยัดจากขนาด (economies of scale) ซึ่งต้นทุนการผลิตโดยเฉลี่ยของธุรกิจจะมี slope ทอลง ภาษีคุ้ลภากรเท่าที่จำเป็นจะ ทำให้ผู้ผลิตภายในประเทศมีส่วนในตลาดภายในประเทศเกือบทั้งหมดหรือทั้งหมด แต่ถ้าใน อุตสาหกรรมนั้นประกอบด้วยธุรกิจหลายแห่งและมีเส้นอุปทานทอตื้น แนวความคิดเกี่ยวกับ ภาษีคุ้ลภากรเท่าที่จำเป็นจะไม่ชัดแจ้ง

ดังนั้น ภาษีคุ้ลภากรจะให้ rent กับ intra-marginal producers โดยเฉพาะอย่างยิ่งเป็น รางวัลให้กับความมีประสิทธิภาพ หรือเป็นรางวัลให้กับการเลือกสถานที่หรือประเภทต่าง ๆ ของผลผลิตที่โชคดี เมื่อผลผลิตมีลักษณะเหมือนกัน (homogeneous) อัตราภาษีคุ้ลภากรที่จะ รักษาให้ผู้ผลิตที่เพิ่ม (marginal producer) อยู่ในธุรกิจจะต้องมากกว่าอัตราที่ทำให้ intra-marginal producers อยู่ในธุรกิจ ถ้ามีการปรับอัตราภาษีคุ้ลภากรให้เข้ากับความต้องการ average producer อัตราภาษีนั้นจะทำให้ marginal producers ลดลง แต่ถ้าผลผลิตนั้นมีลักษณะ ต่างกัน (differentiated) ผู้ผลิตแต่ละคนจะมีผลผลิตของตนเอง ก็จะมีการแยกอัตราภาษี โดยสินค้า แต่ละประเภทมีอัตราภาษีคุ้ลภากรแต่ละอัตรา และแล้วก็มีการปรับอัตราภาษีคุ้ลภากรแต่ละ ระดับนั้นให้เหมาะสมกับความต้องการของผู้ผลิตที่เกี่ยวข้องกับผลผลิตนั้น อย่างไรก็ตามแนวความ คิดในลักษณะนี้จะช่วยอธิบายเหตุผลว่าทำไมประเทศกำลังพัฒนาหลายประเทศจึงมีตารางภาษี คุ้ลภากรดังกล่าวจัดไว้เรียบร้อย

4.2 ข้อเสียของวิธีที่ทำที่จำเป็น หลักการเท่าที่จำเป็น หลักการเท่าที่จำเป็นเกี่ยวข้องกับความยุ่งยากในการปฏิบัติมากมาย ดังเช่น ถ้าเส้นอุปทานมี slope หอดขึ้น และถ้าอัตราภาษีคุลการนั้นไม่เหมาะสม ที่จะทำให้อุตสาหกรรมรายในประเทศมีส่วนในตลาดหั้งමត แนวความคิดเท่าที่จำเป็นจะมีความคลุมเครื่อง ถ้าเราตีความหมายว่าคุลการเท่าที่จำเป็นว่าเป็นภาษาคุลการที่ไม่มากเกินไป เราก็เพียงแต่เลี้ยงกำไรส่วนเกินหรือ rent สำหรับ marginal producer หรือสำหรับผลผลิตส่วนเพิ่ม (marginal unit) ไม่ใช่สำหรับ intra-marginal output แม้แต่กรณีของต้นทุนคงที่หรือต้นทุนลดลง ก็มีความยุ่งยากสำหรับเจ้าหนังงานภาษาคุลการที่จะค้นหาต้นทุนของอุตสาหกรรมเป็นเท่าใด และต้นทุนเหล่านี้มักจะเปลี่ยนแปลงเสมอ

การเก็บภาษีคุลการเท่าที่จำเป็นน่าจะลดแรงจูงใจของธุรกิจที่จะเป็นธุรกิจที่มีประสิทธิภาพภายในธุรกิจ (X-efficiency) ความมีประสิทธิภาพอาจจะลดลงในความหมายอื่นโดยพยากรณ์ว่า rent ของ intra-marginal firm ให้ลดลง กำไรที่แท้จริงหรือ rent อาจจะเป็นร่างวัลของความสามารถในการจัดการได้ ฉะนั้น การเก็บภาษีคุลการเท่าที่จำเป็นอาจจะลดเงินทุนที่จะมีไว้สำหรับธุรกิจที่มีประสิทธิภาพมากกว่า และอาจจะเป็นการไม่สนับสนุนการขยายการลงทุนและลดประสิทธิภาพของการลงทุน

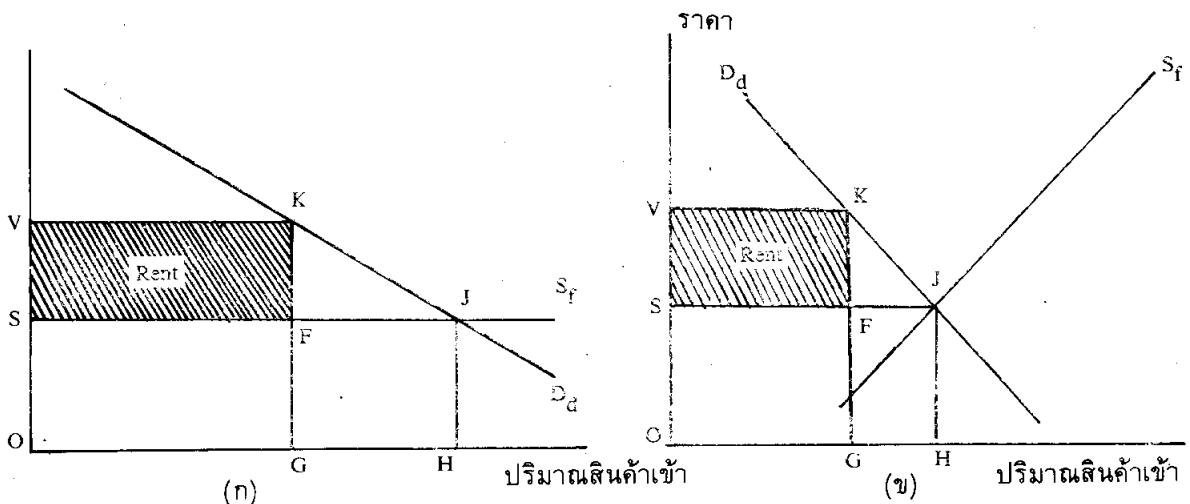
ถ้าธุรกิจที่อยู่คุ้มกันเป็นสาขาวิชาในประเทศของบริษัทระหว่างประเทศ (multi-national corporation) และส่วนประกอบของสินค้าเข้ามาจากการส่วนอื่นของบริษัทในต่างประเทศ ก็จะมีปัญหาราคาและเปลี่ยนเกิดขึ้น ในที่นี้เราจะสนใจเฉพาะราคาและเปลี่ยนแปลงในบริษัทสำหรับวิธีการเท่าที่จำเป็นของการเก็บภาษีคุลการหรือให้เงินอุดหนุน บริษัทมีแนวโน้มที่จะกำหนดราคาและเปลี่ยนสำหรับส่วนประกอบในราคางูน ทำให้กำไรของสาขាត่างประเทศสูงขึ้น ครั้งแรกภาษีคุลการเท่าที่จำเป็นจะลดกำไรหรือทำลายกำไรของสาขาวิชาในประเทศให้หมดไป สิ่งนี้เป็นเครื่องพิจารณาสำหรับสาขาวิชาในประเทศที่ต้องการให้เก็บภาษีคุลการรับสินค้า สำเร็จรูปในอัตราสูง เพื่อรักษาระดับกำไรที่สมเหตุผล ปัญหาที่สำคัญคือการเก็บภาษีคุลการเท่าที่จำเป็นต้องการให้เจ้าหนังงานภาษาคุลการทราบต้นทุนที่แท้จริงของธุรกิจ และสิ่งที่กล่าวมานี้จะเป็นไปไม่ได้ ยกเว้นแต่ทราบต้นทุนของสาขานั้นที่ผลิตส่วนประกอบที่ตั้งอยู่ในต่างประเทศ

ระบบเท่าที่จำเป็นทำให้ต้องการเครื่องจักรในการเก็บภาษีคุลการที่ซื้อต่อง ซึ่งขึ้นอยู่กับการตัดสินใจ และข้อมูลที่เปิดเผยทางด้านต้นทุนของธุรกิจ จึงทำให้เกิดการให้สินบนมากกว่าระบบที่ง่ายกว่า ดังนั้น เราควรสนใจผลประโยชน์ของระบบภาษีคุลการที่มีจุดสูงหมายเหตุกล่าว กำไรส่วนเกินและ rent อีก ๑ ๔ และพยายามป้องกันนักอุตสาหกรรมไม่ว่าอยู่ล่างประเทศหรือภายในประเทศไม่ให้แสวงหาผลประโยชน์จากผู้มีโภคของประเทศ ข้อถกเถียงที่นองเดียวกันนี้

สามารถนำมาใช้กับการให้เงินอุดหนุนและการเก็บภาษีที่จำเป็นของประเทศกำลังพัฒนา บางประเทศ

5. The Rent-Seeking Society

แนวความคิดที่แสดงว่ากำไรมีอยู่จากการผูกขาดที่เป็นไปได้สามารถถูกใช้หมัดหรือกระจาย ในระบบเศรษฐกิจ เรียกว่า rent-seeking ดังนั้นนโยบายการคุ้มกันต่าง ๆ ไม่ทำให้เกิดกำไรทางการเงินตามแนวคิดการเก็บภาษีที่เหมาะสม rent-seeking จะเกิดขึ้นในประเทศที่รัฐบาลและข้าราชการ ภูงชักชวนง่าย รวมทั้งภาษีคุ้มกันและโควต้ามีผลต่อนักธุรกิจ การอธิบายสามารถใช้รูปต่อไปนี้

รูปที่ 6.4 : แสดงแนวความคิด rent-seeking ของประเทศเล็กและประเทศใหญ่

จากรูป

แกนนอน แสดง ปริมาณสินค้าเข้า (import goods)

แกนตั้ง แสดง ราคาสินค้า

เส้น D_d แสดง อุปสงค์ภายในประเทศของสินค้าเข้า

เส้น S_f และ S_f' แสดง อุบัติของสินค้าเข้า รูป (ก) เส้น S_f เป็นเส้นขنانกับแกนนอน แสดงว่า ประเทศที่พิจารณาเป็นประเทศเล็ก ส่วนรูป (ข) เส้น S_f' มี slope ทอດขึ้นแสดงว่าประเทศที่พิจารณาเป็นประเทศใหญ่

การวิเคราะห์ ภายใต้การค้าเสรี ราคาการค้าเสรีคือ OS ปริมาณสินค้าเข้าคือ OH ถ้ามีการใช้โควต้าสินค้าเข้าจำกัดปริมาณสินค้าเข้าให้เหลือปริมาณ OG โควต้าจะทำให้ราคาสินค้าภายในประเทศสูงขึ้นเป็น OV ซึ่งจะทำให้ผู้ได้รับอนุญาตให้นำสินค้าเข้าได้รับกำไรเท่ากับ $SVKF$ กำไรนี้เรียกว่า rent เพราะผู้นำเข้าไม่ได้รับโดยการจ่ายเงินสำหรับบริการ และกำไร

ส่วนนี้ลดลงจะไม่มีผลต่ออุปทานของทรัพยากรต่าง ๆ ต้นทุนและกำไรมากต้องการค้าจารวมอยู่ในเส้นอุปทานสินค้าเข้า หรือหักจากเส้นอุปสงค์ของผู้บริโภคเพื่อให้ได้เส้นอุปสงค์ดังที่ว่าด้วยในรูปที่ 6.4 การใช้โควต้าสินค้าเข้าไม่เพียงแต่ทำให้เกิดต้นทุนของการบิดเบือนเท่ากับ FKJ แต่ยังมีต้นทุนของ rent-seeking บางส่วนซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของพื้นที่ SVKF นอกจากนี้ยังมีผลของการกระจายรายได้

การวิเคราะห์แนวความคิด rent-seeking อธิบายได้ 2 ประการ คือ ประการแรกผู้เป็นเจ้าของใบอนุญาตน้ำเข้าอาจจะจ่ายสินบนให้กับผู้จ่ายใบอนุญาต ข้าราชการของรัฐบาลหรือหากการเมือง ฉะนั้นส่วนหนึ่งของพื้นที่ SVKF อาจจะเป็นการกระจายรายได้ใหม่ ถ้ารายได้ประเภทนี้กลยายนี้เป็นสิ่งปกติและคาดว่าจะมีผลต่อเงินเดือนและรายได้ของผู้จ่ายใบอนุญาต เราจะไม่ถือว่าส่วนที่โอนให้กับบุคคลต่าง ๆ ดังกล่าวเป็น rent ประการที่สอง มีต้นทุนของ rent-seeking เพราะผู้เป็นเจ้าของใบอนุญาตน้ำเข้าน่าจะใช้ทรัพยากรที่แท้จริง (real resources) เพื่อให้ได้ใบอนุญาต เขาก็จะต้องเดินทางไปเมืองหลวง บางครั้งอาจต้องเดินทางเที่ยวสำหรับใบอนุญาต เพียงใบเดียว หรือเขาก็ต้องเสียเวลาในการโทรศัพท์ติดต่อกับข้าราชการ หรือบางที่อาจต้องจ้างคนที่มีความชำนาญสูง และมีการศึกษาเป็นผู้ตัดต่อเพื่อให้ได้ใบอนุญาต ในบางประเทศความพยายามที่จะให้ได้ใบอนุญาตต้องดำเนินกิจกรรมทางเศรษฐกิจซึ่งเป็นการสั่นปลื้ง ผู้แสวงหา rent-seeking จะต้องเตรียมค่าใช้จ่ายในกระบวนการ rent-seeking ซึ่งประกอบด้วยส่วนหนึ่งของ การจ่าย rent ให้กับผู้จ่ายใบอนุญาต และอีกส่วนหนึ่งเป็นค่าใช้จ่ายของทรัพยากรที่แท้จริง ผู้แสวงหา rent-seeking จะจ่ายค่าใช้จ่ายส่วนหนึ่งที่น้อยกว่า SVKF โดยเขาจะจ่ายจนถึงระดับที่เข้าได้เพียงกำไรปกติ

ในการแสวงหา rent-seeking มีข้อบ่งบอกเกิดขึ้นประการหนึ่งคือ ไม่มีความน่าจะได้ใบอนุญาตน้ำเข้าถ้าเข้าใช้จ่ายทรัพยากรในการแสวงหา rent-seeking ฉะนั้นจึงมีการเสียเงินเกิดขึ้น สมมติว่ามีผู้แสวงหา rent-seeking 3 คน และมีเพียงคนเดียวที่จะได้ใบอนุญาต แต่ละคนมีโอกาส เท่ากันและรู้จักชึ้นกันและกัน ถ้าเข้าเป็นคนชอบเสีย แต่ละคนจะใช้จ่าย 1 ใน 3 ของค่าใช้จ่าย rent-seeking จำนวนสูงสุด (SVKF ลบกำไรปกติ) และข้ออกเกี้ยงพื้นฐานเป็นอิสระจาก จำนวนผู้แสวงหา rent-seeking แต่ถ้าเข้าเป็นคนไม่ชอบเสีย ผู้แสวงหา rent-seeking จะใช้จ่ายทรัพยากรที่แท้จริงน้อยกว่า ซึ่งเขาก็ไม่ได้รับผลประโยชน์ทางด้านรายได้ที่แท้จริง สำหรับสังคม เพื่อการประหยัดทรัพยากรจะชดเชยกับ disutility ที่เกิดขึ้นจากการเสียของธุรกิจที่ได้รับอนุญาตให้นำสินค้าเข้า

เมื่อมีการกำหนดอัตราภาษีคุลภาครและโควต้า และการจัดสรรใบอนุญาตกลยายนี้ ที่ตัดสินด้วยอำนาจของข้าราชการ และขึ้นอยู่กับอิทธิพลของนักธุรกิจ เราสามารถคาดได้

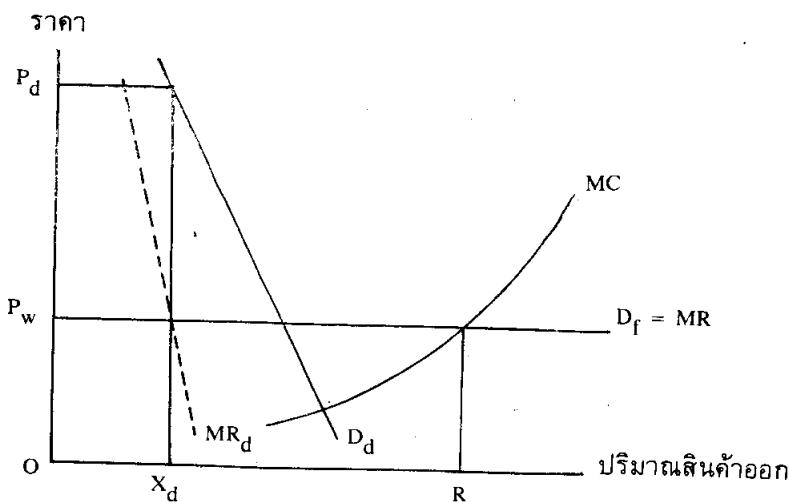
ว่ามีการกระจายกำไรจากการผูกขาดในรูปของต้นทุนทรัพยากรที่แท้จริง ในกรณีง่าย ๆ ตามรูปที่ 6.4 สินบนอาจทำให้การลดปริมาณสินค้าเข้ามากขึ้นหรือน้อยกว่าที่สังคมต้องการ สิ่งต่าง ๆ ที่ก่อภาระมาทั้งหมดนี้จะเกิดขึ้นกับภาษีศุลกากร เช่นเดียวกับโควต้าสินค้าเข้า คือภาษีศุลกากรสามารถทำให้เกิดกำไรจากการผูกขาดหรือเกิด rent สำหรับ intra-marginal firm และธุรกิจจะใช้จ่าย rent-seeking นั้น เพื่อให้ได้ข้อกำหนดภาษีศุลกากรที่จะทำให้เขาได้กำไรจากการผูกขาดหรือเกิด rent ระบบภาษีศุลกากรที่เป็น uniform และอัตราไม่ต้น้อยกว่า จะทำให้มีการใช้จ่ายมากขึ้น ระบบภาษีศุลกากรเท่าที่จำเป็นจะทำให้เกิดกิจกรรมในการแสร้งหา rent มา กว่ามากขึ้น ดังตัวอย่างเช่นระบบภาษีจะขึ้นอยู่กับการตัดสินใจของข้าราชการ หรือเจ้าหน้าที่งานภาษีเกี่ยวกับต้นทุนการผลิตของธุรกิจที่ได้รับการคุ้มกันซึ่งจะขึ้นอยู่กับuhn การของราชการ เราได้ก่อภาระมาแล้วในตอนต้นของบทนี้ว่า จุดประสงค์ของระบบเท่าที่จำเป็นเพื่อหลีกเลี่ยง rent ซึ่งจะทำให้ผลของการกระจายรายได้น้อยที่สุด แต่ภาษีอาจจะทำให้รายได้สูงขึ้นอยู่กับผลิตที่ได้รับการคุ้มกันลดลง เพราะทำให้มีการกระจาย rent ไปสู่ต้นทุนที่แท้จริง

6. การทุ่มตลาด (dumping)

ในที่นี้เราพิจารณาการทุ่มตลาด ซึ่งเป็นการขายสินค้าในตลาดต่างประเทศด้วยราคาต่ำกว่าต้นทุนภายในประเทศ เพาะการทุ่มตลาดเป็นผลของการผูกขาดหรือเป็นเครื่องมือที่จะสร้างการผูกขาดหรือทำให้การผูกขาดเข้มแข็งขึ้น :

ประเภทของการทุ่มตลาดมีทั้งระยะสั้นและระยะยาว และเราจะทำการทุ่มตลาดได้ ก็ต่อเมื่อความมีด้วยกันของตลาดภายในประเทศน้อยกว่าตลาดต่างประเทศ ซึ่งเราได้อธิบายแล้วในบทที่ 2 แต่ในกรณีตรงข้ามที่ราคาสินค้าออกสูงกว่าราคากายในประเทศ เราเรียกว่า reverse dumping

6.1 การทุ่มตลาดระยะยาวของเอกชน ในการพิจารณาแบ่งออกได้เป็น 2 กรณี คือ กรณีที่ประเทศทำการทุ่มตลาดเป็นประเทศใหญ่ ซึ่งได้อธิบายแล้วในบทที่ 2 และกรณีที่ประเทศทำการทุ่มตลาดเป็นประเทศเล็ก ฉะนั้นในที่นี้จะพิจารณากรณีที่ประเทศทำการทุ่มตลาดเป็นประเทศเล็ก

รูปที่ 6.5 : แสดงการทุ่มตลาดระหว่างประเทศของเอกชนกรณีประเทศเล็ก
จากญี่ปุ่น

แกนนอน แสดง ปริมาณสินค้าออก (exportable goods)

แกนตั้ง แสดง ราคาสินค้า

เส้น D_d แสดง อุปสงค์ภายในประเทศของผู้ส่งออก

เส้น MR_d แสดง รายได้เพิ่มของประเทศส่งออก

เส้น D_f แสดง อุปสงค์สินค้าออกของต่างประเทศ ซึ่งเป็นเส้นที่มีความยืดหยุ่นมาก (perfectly elastic) เพราะประเทศส่งออกเป็นประเทศเล็ก

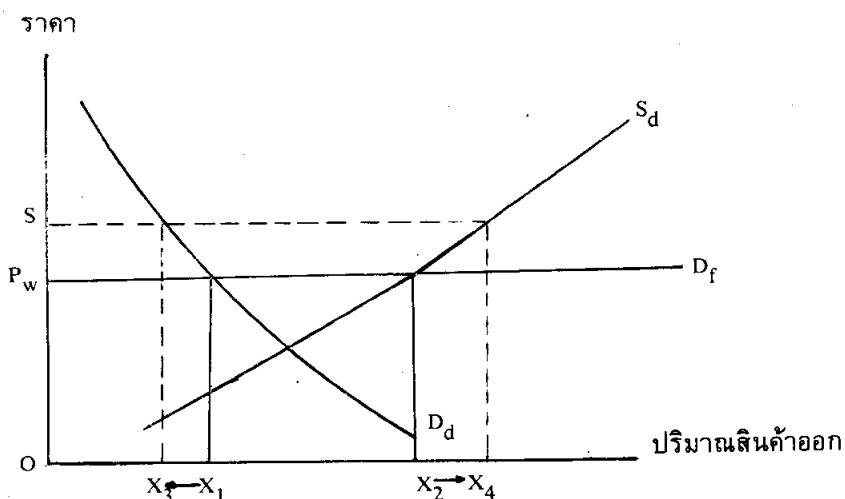
เส้น MC แสดง ต้นทุนเพิ่มชั่วคราว (slope หอดขึ้น)

การวิเคราะห์ ผู้ผลิตจะผลิตสินค้าจนถึงระดับที่ทำให้ต้นทุนเพิ่มตัดกับรายได้เพิ่มรวม ซึ่งในรูปผู้ผลิตจะผลิตสินค้าทั้งหมดจำนวน OR เพราะเป็นระดับที่ทำให้เส้น MC ตัดกับเส้น D_f ($D_f = MR$ รวม) โดยผู้ผลิตจะขายสินค้าภายในประเทศจำนวน OX_d ด้วยราคา P_d และขายสินค้าไปต่างประเทศจำนวน X_dR ด้วยราคา P_w ซึ่งเป็นระดับราคาสินค้าออกเท่ากับต้นทุนเพิ่ม และผู้ทำการทุ่มตลาดเอกชนก็ยังสามารถทำการทุ่มตลาดต่อไปได้ตราบใดที่ความยืดหยุ่นในตลาดหั้ง 2 ต่างกัน

ถ้าไม่มีการเก็บภาษีศุลกากรในตลาดของประเทศส่งออก และไม่มีค่าขนส่งราคาสินค้าออกที่ต่ำจะถูกนำเข้ามาในประเทศส่งออกอีก และจะทำให้ราคากายในประเทศต่ำเท่ากับราคาส่งออก แต่ถ้ามีค่าขนส่ง ก็จะทำให้ราคากายในประเทศและราคาส่งออกต่างกัน และทำให้ไม่มีการนำสินค้าออกเข้าในประเทศใหม่ ถ้าไม่มีค่าขนส่ง ก็ควรจะมีการเก็บภาษีศุลกากรใน

ประเทศส่งออก เพื่อจะทำให้ผู้ส่งออกสามารถทำการทุ่มตลาดได้ เพราะราคาสินค้าภายในประเทศจะสูงขึ้น หรือจะใช้គิจการสินค้าเข้าก็จะมีผลเช่นเดียวกัน

6.2 การทุ่มตลาดระยะยาวของรัฐโดยการให้เงินอุดหนุน ถ้าผู้ส่งออกทำการทุ่มตลาดโดยขายสินค้าในตลาดต่างประเทศถูกกว่าต้นทุนเพิ่ม เขาจะขาดทุน ซึ่งเขาจะทำได้ในระยะสั้น แต่ในระยะยาวเขาไม่สามารถจะอยู่ในตลาดได้ ฉะนั้นในระยะยาวรัฐบาลจะเข้ามาทำการทุ่มตลาดเอง ซึ่งความสามารถอธิบายได้ดังรูปที่ 6.5 โดยมีข้อสมมติฐานว่าประเทศที่ทำการทุ่มตลาดเป็นประเทศเล็ก

รูปที่ 6.6 : แสดงการทุ่มตลาดระยะยาวของรัฐบาลกรณีประเทศเล็ก

จากวิป

แกนนอน แสดง ปริมาณสินค้าออก (exportable goods)

แกนตั้ง แสดง ราคาน้ำมัน

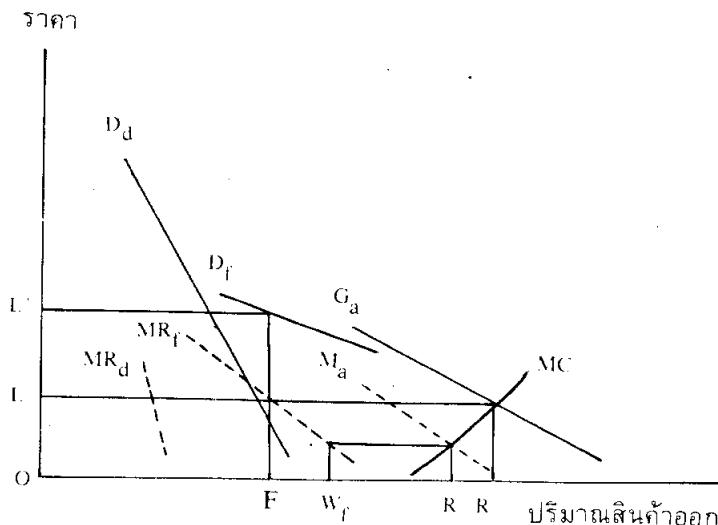
เส้น D_f และ S_d แสดง อุปสงค์และอุปทานในประเทศส่งออกตามลำดับ และเส้น S_d เทากับเส้นต้นทุนเพิ่ม

เส้น D_f แสดง อุปสงค์สินค้าออกของชาวต่างประเทศ

การวิเคราะห์ การทุ่มตลาดจะเกิดขึ้นเมื่อราคาน้ำมันภายในประเทศสูงกว่าราคาน้ำมันต่างประเทศ ถ้าพิจารณาในรูปราคาในทั้ง 2 ตลาดจะเท่ากัน คือ P_w ก็จะไม่มีการทุ่มตลาด เกิดขึ้น ฉะนั้น รัฐบาลจึงต้องให้เงินอุดหนุนการส่งออก (export subsidy) อัตรา $P_w - S$ ต่อหน่วย ทำให้ราคาน้ำมันในประเทศสูงขึ้นเป็น OS การบริโภคภายในประเทศลดลงจาก OX_1 เป็น OX_3 และการผลิตภายในประเทศเพิ่มจาก OX_2 เป็น OX_4 การให้เงินอุดหนุนของรัฐบาลทำให้

ผู้บริโภคภายในประเทศต้องจ่ายราคาน้ำสูงขึ้น ถ้าไม่จ่ายราคาน้ำสูงขึ้นจะไม่มีสินค้าบริโภคภายในประเทศ ผู้บริโภคต่างประเทศจ่ายเพียงราคา OP_w (ราคาน้ำสินค้าออก) ในกรณีนี้ราคาน้ำสินค้าออกต่ำกว่าต้นทุนเพิ่มของการผลิต (ต้นทุนเพิ่มเท่ากับ OS ต่อหน่วย) ซึ่งเอกสารที่ทำการทุ่มตลาดจะไม่ได้กำไร จะต้องให้รัฐบาลเข้าช่วยรับภาระต้นทุนเท่ากับ $P_w S$ ต่อหน่วย บางครั้งการทุ่มตลาดในลักษณะนี้จะเป็นธุรกิจการส่งออกของรัฐ หรือการที่รัฐบาลเข้าแทรกแซงก็มีจุดประสงค์เพื่อคุ้มครองผู้ส่งออก หรือเร่งให้มีการส่งออกมากขึ้นมากกว่าที่จะทำให้ผู้ผลิตมีกำไรสูงสุด ฉะนั้นในบางประเทศจะใช้เครื่องมือในการส่งเสริมการส่งออก หรือคุ้มครองผู้ผลิตสินค้าเกษตรที่เรียกว่า home-price scheme ซึ่งเป็นการกำหนดราคาน้ำสินค้าภายในประเทศสูง และใช้กำไรที่ได้จากการขายสินค้าภายในประเทศเพื่อให้เงินอุดหนุนการส่งออก ราคาน้ำสินค้าออกจะต่ำกว่าต้นทุนเพิ่มของการผลิต ในขณะที่ราคาที่ผู้บริโภคภายในประเทศจ่ายจะสูงกว่าราคาน้ำส่งออก

6.3 การทุ่มตลาดระยะยาวที่เรียกว่า reverse dumping

รูปที่ 6.7 : แสดงการทุ่มตลาดระยะยาวที่เรียกว่า reverse dumping ของประเทศใหญ่ จากรูป

แกนนอน แสดง ปริมาณสินค้าออก (exportable goods)

แกนตั้ง แสดง ราคาน้ำสินค้า

เส้น D_d และ MR_d แสดง อุปสงค์และรายได้เพิ่มภายในประเทศตามลำดับ

เส้น D_f และ MR_f แสดง อุปสงค์และรายได้เพิ่มในตลาดต่างประเทศตามลำดับ

เส้น M_a แสดง รายได้เพิ่มรวมทั้งตลาดภายในประเทศและตลาดต่างประเทศ

เส้น G_a แสดง ผลรวมทางแนวโนนของเส้น D_d และ MR_f

เส้น MC แสดง ต้นทุนเพิ่มของการผลิต

การวิเคราะห์ เส้น G_a ตัดกับเส้น MC จะกำหนดระดับผลผลิตที่เหมาะสมเท่ากับ OR' และต้นทุนเพิ่มในระดับที่เหมาะสมคือ OL ราคากายในประเทศคือ OL รายได้เพิ่มจากการส่งออกเท่ากับ OL ด้วย และราคาส่งออกสูงกว่า OL ซึ่งคือ OL'

เราสามารถเปรียบเทียบความเหมาะสมของผู้ผู้ขายเอกชน (รูปที่ 2.16) กับความเหมาะสมของประเทศในกรณีนี้ สำหรับกรณีความเหมาะสมของเอกชนตามรูปที่ 2.16 ทำให้เราต้องลากเส้นรายได้เพิ่มรวม (M_a) ซึ่งอยู่ทางซ้ายของเส้น G_a ความเหมาะสมของเอกชนจะอยู่ที่ผลผลิต OR ซึ่งเป็นระดับผลผลิตที่ทำให้ M_a เท่ากับ MC ผลผลิตจำนวน OR น้อยกว่า OR' แต่ปริมาณสินค้าออกที่เหมาะสมของเอกชนเท่ากับ OW_f มากกว่าปริมาณสินค้าออกที่เหมาะสมของสังคมซึ่งเท่ากับ OF

7. บทสรุป

7.1 การใช้ภาษีศุลกากรเป็นเครื่องมือของการคุ้มกันอุตสาหกรรมแทนสินค้าเข้ามา ทำให้เกิดการผูกขาด ซึ่งผู้ผูกขาดจะได้รับกำไรจากการผูกขาด หรือการผลิตของสินค้าได้เกิดการประยั้ดภายนอก จะทำให้ผู้ผูกขาดได้กำไร รัฐบาลควรจะใช้นโยบายการคุ้มกันเพื่อคุ้มครองผู้ผลิตภายในประเทศโดยเก็บภาษีศุลกากรในระดับเท่าที่จำเป็น ซึ่งทำให้มีการผลิตสินค้าภายในประเทศทั้งหมดหรือเกือบทั้งหมด และผู้ผลิตจะได้รับกำไรปกติเท่านั้น

7.2 ภาษีศุลกากรมีผลต่อโครงสร้างตลาด คือจะทำให้การกระจายตัวและอำนาจการผูกขาดเปลี่ยนแปลง เช่นถ้าธุรกิจภายในประเทศเป็นธุรกิจที่มีอิทธิพล ขณะที่ธุรกิจขนาดเล็กกว่าหรือธุรกิจใหม่ที่มีศักยภาพในการเข้าตลาดเป็นธุรกิจต่างประเทศ ภาษีศุลกากรจะทำให้การกระจายตัวและอำนาจการผูกขาดเพิ่มขึ้น แต่ถ้าธุรกิจที่มีอิทธิพลและธุรกิจใหม่ที่มีศักยภาพในการเข้าตลาดเป็นธุรกิจต่างประเทศ ภาษีศุลกากรจะทำให้ตลาดแอบคลง และธุรกิจจะมีอิทธิพลมากขึ้น นอกจากนั้นถ้าธุรกิจที่มีอิทธิพล ธุรกิจขนาดเล็กและธุรกิจใหม่ที่มีศักยภาพเป็นธุรกิจภายในประเทศ ภาษีศุลกากรจะไม่มีผลเลย เพราะผลผลิตเป็น non-traded goods

ในทำนองเดียวกันภาษีศุลกากรมีผลต่อพฤติกรรมของตลาด ภายใต้การค้าเสรี ผู้ผลิตต่างประเทศอาจจะเข้ามาในตลาด ฉะนั้น ควรเก็บภาษีศุลกากรในอัตราสูงพอที่จะรักษาสภาพการผูกขาดได้ หรือเก็บภาษีศุลกากรเพื่อรักษาตลาดบางส่วนหรือทั้งหมดสำหรับผู้ผลิตภายในประเทศ

7.3 แนวความคิดเกี่ยวกับการให้ความคุ้มครองอุตสาหกรรมเท่าที่จำเป็นนั้น จะไม่ทำให้อุตสาหกรรมนั้นได้กำไรจากการผูกขาด แต่เป็นการช่วยให้มีการผลิตสินค้าภายใน

ประเทศ และการที่จะเก็บภาษีศุลกากรเท่าที่จำเป็นได้ต้องทราบต้นทุนของอุตสาหกรรมนั้น ซึ่งในทางปฏิบัติจะมีความยุ่งยากมาก เพราะต้นทุนเปลี่ยนแปลงเสมอ นอกจานั้นการเก็บภาษีศุลกากรเท่าที่จำเป็นอาจไม่เป็นสิ่งง่ายให้ธุรกิจมีประสิทธิภาพภายในธุรกิจ (X -efficiency) และทำให้เกิดการให้สินบนแก่เจ้าพนักงานทางภาษีในการคำนวณต้นทุนการผลิตให้ต่ำกว่าที่เป็นจริง

7.4 การใช้นโยบายการคุ้มกันอาจจะไม่ทำให้ผู้อุปขายได้กำไรที่เป็นตัวเงินแต่เรียกว่า rent และ rent ที่เกิดขึ้นอาจจะใช้หมดไปหรือกระจายไปสู่บุคคลต่าง ๆ ในระบบเศรษฐกิจ ดังเช่น ถูกใช้เป็นค่าใช้จ่ายในการติดต่อเพื่อให้ได้ใบอนุญาตนำเข้า หรือถูกจ่ายเป็นสินบน ให้กับข้าราชการเป็นต้น

7.5 การทุ่มตลาด หมายถึง การขายสินค้าในตลาดต่างประเทศด้วยราคาต่ำกว่าตลาดภายในประเทศ ซึ่งผู้ส่งออกจะทำการทุ่มตลาดได้เมื่อความสามารถแย่งตลาดได้ การทุ่มตลาดมี ทั้งระยะสั้นและระยะยาว ซึ่งในบทนี้กล่าวเฉพาะการทุ่มตลาดระยะยาว ในกรณีตรงข้ามถ้าผู้ส่งออกขายสินค้าในตลาดต่างประเทศด้วยราคากว่าตลาดภายในประเทศ เรียกว่า reverse dumping ทำให้ปริมาณสินค้าออกน้อยลง

การทุ่มตลาดของเอกชนระยะยาว ถ้าขายสินค้าออกในราคากว่าหรือเท่ากับ ต้นทุนเพิ่มของการผลิต เชาก็สามารถจะอยู่ในธุรกิจนั้นได้ แต่ถ้าขายสินค้าออกในราคาย่อมกว่าต้นทุนเพิ่มของการผลิต เชาก็จะไม่สามารถจะทำการทุ่มตลาดเป็นระยะเวลานานได้ จะนั่นในกรณีนี้รัฐบาลจะเข้ามาแทรกแซงโดยให้เงินอุดหนุนการส่งออก หรือรัฐบาลเข้าดำเนินกิจการนั้นเสียเอง

8. ภาคผนวก

การคุ้มกันการผูกขาด ถ้าประเทศที่มีอุตสาหกรรมภายในประเทศซึ่ง slope เส้นต้นทุนเฉลี่ยของขึ้นเป็นประเทศใหญ่ การพิจารณาจะเป็นดังนี้ ผู้ผลิตภายในประเทศสามารถแสร้งหาผลประโยชน์จากการผูกขาดของเข้า (monopoly power) ถึงแม้เข้าต้องแบ่งส่วนตลาดกับสินค้าเข้า จะนั่น ผู้ผลิตภายในประเทศจะเผชิญกับเส้นอุปสงค์ที่มี slope ลดลง ซึ่งสร้างมาจากการหักอุปทานต่างประเทศ ณ. แต่ละระดับราคาจากอุปสงค์ทั้งหมดภายในประเทศ และเราต้องสมมติว่าเส้นต้นทุนเฉลี่ยและต้นทุนเพิ่มมี slope คงเดิม รวมทั้งเส้นอุปทานสินค้าเข้าจากต่างประเทศ มี slope คงเดิมด้วย (ประเทศพิจารณาเป็นประเทศใหญ่) ถ้าผู้ผลิตต้องการแสร้งหากำไรสูงสุด เข้าจะผลิตที่จุดซึ่งรายได้เพิ่มเท่ากับต้นทุนเพิ่ม เครื่องมือของการคุ้มกัน 2 ประเทศ คือ ภาษีศุลกากร และ เงินอุดหนุนสินค้าสามารถทำให้เข้าสามารถแสร้งหาผลประโยชน์จากอำนาจผู้ซื้อผูกขาด (monopsony power) และการผลิตภายในประเทศที่เหมาะสม เพื่อจะได้ Pareto-

efficiency ทั้งเงินอุดหนุนสินค้าและภาษีศุลกากรจะเพิ่มกำไรการผูกขาด โดยเราไม่คำนึงถึงผลของการกระจายรายได้

ในทางปฏิบัติมีปัญหาว่า ภาษีศุลกากรอย่างเดียวสามารถบรรลุผลดังกล่าวหรือไม่ สิ่งที่เห็นได้ชัดคือภาษีศุลกากรจะเพิ่มกำไรการผูกขาด นอกจากนี้จากทัศนคติของ Pareto-efficiency มีผลก็ตั้งแต่ 2 ประการที่ขัดแย้งกัน เมื่อเราเปรียบเทียบดุลยภาพการผูกขาดกับความหมายสมทางสังคม เราจะพบว่าผู้บริโภคจะจ่ายราคาสินค้าสูงเกินไป และปริมาณการบริโภคภายในประเทศน้อยเกินไป ขณะที่การผลิตภายในประเทศน้อยเกินไป ภาษีศุลกากรจะทำให้ราคาน้ำมันสูงขึ้นต่อไปซึ่งไม่เป็นที่ต้องการ แต่จะทำให้ผลิตภายในประเทศเพิ่มขึ้นด้วยค่าใช้จ่ายของสินค้าเข้า ซึ่งเป็นสิ่งที่ต้องการ เมื่อคำนึงถึงผลของการผูกขาด การเพิ่มกำไรการผูกขาด ภาษีศุลกากรจะไม่เป็นเครื่องมือที่เหมาะสมถึงแม้ว่าไม่มีเครื่องมือประเภทอื่น ๆ อย่างไรก็ตามข้อสรุปเช่นนี้จะเปลี่ยนไป ถ้าระบบเศรษฐกิจมีการบิดเบือนทางการผลิตภายในประเทศ

9. คำตอน - คำตอน

9.1 รัฐบาลของประเทศกำลังพัฒนาจะใช้นโยบายการคุ้มกันอย่างไรกับอุตสาหกรรมภายในประเทศที่มีต้นทุนเฉลี่ยลดลง เพื่อให้มีการผลิตสินค้าที่ต้องการภายในประเทศทั้งหมด และถ้าการผลิตภายในประเทศมีการประหยัดภายนอกเกิดขึ้น รัฐบาลจะใช้นโยบายการคุ้มกันอย่างไร จ允อธิบายพร้อมรูปภาพประกอบ

คำตอน รูปที่ 6.1 และ 6.2

9.2 รัฐบาลจะใช้นโยบายการคุ้มกันอุตสาหกรรมอย่างไรในประเทศอย่างไร จ允อธิบายพร้อมรูปภาพประกอบ

คำตอน รูปที่ 6.3

9.3 การใช้นโยบายการคุ้มกันในตลาดที่มีธุรกิจที่มีอิทธิพลอยู่จะกระทำได้อย่างไร บ้าง จ允อธิบาย

คำตอน หัวข้อ 3.1

9.4 จ允อธิบายแนวความคิดของหลักเท่าที่จำเป็น (made-to-measure) และผลเสียของวิธีดังกล่าว

คำตอน หัวข้อ 4

9.5 rent-seeking เกิดขึ้นได้อย่างไร และ rent ประเภทนี้จะคงอยู่ในระบบเศรษฐกิจตลอดไปหรือไม่ จ允อธิบายพร้อมรูปภาพประกอบ

คำตอน rent-seeking เกิดขึ้นจากการใช้โควต้า และหัวข้อ 5

9.6 การทุ่มตลาดมีกีประเกท อะไรบ้าง จงอธิบาย ถ้านักธุรกิจของประเทศไทยกำลังพัฒนาทำการทุ่มตลาดด้วยราคาน้ำมันค้าออกเท่ากับต้นทุนเพิ่ม จะกระทำได้อย่างไรบ้าง จงอธิบายพร้อมรูปภาพประกอบ

คำตอน ประเกทของการทุ่มตลาด ดูบทที่ 2 และรูปที่ 6.5

9.7 ถ้าการทำการทุ่มตลาดของธุรกิจเอกชนมีการขาดทุน รัฐบาลจะใช้นโยบายการคุ้มกันอย่างไร จงอธิบายพร้อมรูปภาพประกอบ

คำตอน รูปที่ 6.6

หนังสือที่ควรอ่านประกอบ

- Chacholiades, Miltiades. **Principle of International Economics.** New York : McGraw-Hill, Inc., 1981.
- Corden, W.M. **Trade Policy and Economic Welfare.** London : Oxford University Press, 1974.
- Grennes, Thomas. **International Economics.** New Jersey : Prentice-Hall, Inc., 1984
- Meade, J.E. **Trade and Welfare.** London : Oxford University Press, 1955.